

Книга Даниїла - Номер сто сімдесят один

Геополітичні шахи: Ватикан, комунізм і прагнення до світового панування

Jeff Pippenger
2024-04-01

Книгу «Ключі цієї крові: боротьба за світове панування між Папою Іваном Павлом II, Михайлом Горбачовим і капіталістичним Заходом» написав Малахія Мартін, і вперше її було опубліковано 1990 року. Мартін розглядає роль Папи Івана Павла II як постаті, що здійснила перетворювальний вплив на глобальну політику й дипломатію в другій половині ХХ століття. Він обговорює роль Папи в краху комунізму у Східній Європі. Книга подає католицький погляд на динаміку, яка привела до сповнення сорокового вірша одинадцятого розділу книги Даниїла під час кінця, у 1989 році.

Мартін аналізує внутрішню динаміку Радянського Союзу за керівництва Михайла Горбачова, приділяючи особливу увагу політиці Горбачова «гласності» (відкритості) та «перебудові» (реструктуризації). Він обговорює виклики, що постали перед Радянським Союзом, і спроби Горбачова реформувати комуністичну систему. Він досліджує геополітичні напруження та боротьбу за владу між Радянським Союзом (цар півдня — дракон), Католицькою церквою (цар півночі — звір) і тим, що він називає капіталістичним Заходом (проксі-армія царя півночі — лжепророк). Він обговорює ідеологічні конфлікти, шпигунство та таємні операції, які характеризували епоху Холодної війни, і розглядає зусилля різних дійових осіб, спрямовані на формування майбутнього світу.

Мартін підкреслює значущість католицизму як чинника у світовій політиці та дипломатії. Він стверджує, що Католицька церква під проводом Папи Івана Павла II відіграла вирішальну роль у формуванні ходу історії в цей період і вплинула на результат Холодної війни. Він розглядає вплив Івана Павла в контексті об'явлень Діви Марії у Фатімі (Португалія) та визначає вплив Фатіми на світові події й роль Католицької церкви у формуванні ходу історії. Мартін вважає, що події у Фатімі мають значні пророчі та геополітичні наслідки, особливо в контексті доби Холодної війни.

Мартін досліджує три таємниці Фатіми, які нібито були об'явлені Дівою Марією трьом юним пастишатам у Фатімі 1917 року. Він припускає, що третя таємниця, яку спочатку Ватикан зберігав у таємниці і розкрив лише у 2000 році, містила апокаліптичні попередження про майбутнє Католицької Церкви та світу. Мартін стверджує, що події у Фатімі, зокрема об'явлення та послання, передані Дівою Марією, мали значні наслідки для світової політики та боротьби між комунізмом і капіталізмом у добу Холодної війни.

Мартін підкреслює роль Папи Івана Павла II як ключової постаті у виконанні пророцтв Фатіми. Він припускає, що Іван Павло II вважав себе «єпископом, одягненим у біле», згаданим у третій таємниці Фатіми, і що він розглядав свій понтифікат як місію протистояти

силам зла та сприяти духовному відродженню в Католицькій Церкві й суспільстві загалом.

Мартін вважає, що послання Фатіми підкреслювали важливість духовної боротьби та потребу Католицької Церкви протистояти силам зла як у самій Церкві, так і поза нею. Він стверджує, що події у Фатімі надали духовні та моральні засади для розуміння й розв'язання викликів, що постають перед людством у сучасному світі. Послання Фатіми становлять сатанинське послання, яке привчає католицизм прийняти Сатану як Христа, коли він «видаватиме себе за» Христа під час скорого запровадження недільного закону.

Сатана творитиме чудеса, щоб обманути тих, хто живе на землі. Спіритизм робитиме свою справу, спричиняючи те, що видаватимуть себе за померлих. Ті релігійні спільноти, які відмовляться чути Божі перестережні послання, перебуватимуть під сильним обманом і об'єднаються з державною владою, щоб переслідувати святих. Протестантські церкви об'єднаються з папською владою в переслідуванні Божого народу, який дотримується заповідей. Це та сила, яка становить велику систему переслідування, що чинитиме духовну тиранію над сумліннями людей.

«Він мав два роги, як у ягняти, і говорив, мов дракон». Хоча визнають себе послідовниками Агнця Божого, люди проймаються духом дракона. Вони твердять, що є лагідними й покірними, та говорять і встановлюють закони в душі Сатани, показуючи своїми вчинками, що є протилежністю того, ким себе проголошують. Ця подібна до ягняти сила об'єднується з драконом, ведучи війну проти тих, хто дотримується Божих заповідей і має свідчення Ісуса Христа. І Сатана об'єднується з протестантами й папістами, діючи з ними в злагоді як бог цього світу, диктуючи людям, ніби вони піддані його царства, щоб з ними поводитися, правила й керували ними так, як йому до вподоби.

«Якщо люди не погоджуються топтати під ногами Божі заповіді, виявляється дух дракона. Їх ув'язнюють, ставлять перед радами та штрафують. І він чинить, щоб усі — малі й великі, багаті й убогі, вільні й раби — прийняли знак на праву руку або на чоло' [Об'явлення 13:16]. І він мав владу вдихнути життя в образ звіра, щоб образ звіра і заговорив, і щоб були вбиті всі, хто не поклониться образіві звіра' [вірш 15]. Так сатана узурпує прерогативи Єгови. Людина гріха сідає на Божому престолі, проголошуючи себе Богом і ставлячи себе над Богом». Рукописні видання, том 14, с. 162.

Антихрист є символом як папи Римського, так і Сатани, бо папа Римський є земним представником Сатани. «Отже, Сатана узурпує прерогативи Єгови. Людина гріха сидить на престолі Бога, проголошуючи себе Богом і ставлячи себе вище за Бога». Сатана має намір так опанувати світом, що, коли візьме владу, він диктуватиме «людям, наче вони піддані його царства, щоб із ними поводитися, ними керували й їх контролювали, як йому заманеться». Щоб мати релігійний престол, з якого правити, він створив Католицьку церкву, а щоб мати політичний престол, з якого правити, він створив Організацію Об'єднаних Націй.

Цей компроміс між язичництвом і християнством призвів до появи «людини гріха», про яку в пророцтві провіщено, що вона противиться й звеличує себе понад Бога. Ця

гігантська система фальшивої релігії є шедевром сили сатани — пам'ятником його зусиллям посадити себе на престол, щоб правити землею за своєю волею. Велика боротьба, 50.

Диво Фатіми та пов'язане з ним сатанинське пророцтво — це те, що сатана використав, щоб підготувати пророче тло, яке дозволить католицизму швидко віддати свою церкву під його контроль, коли він з'явиться і видаватиме себе за Христа. Його видавання себе за Христа почнеться під час скорого запровадження недільного закону, про що говориться у віршах 16, 22, 31 і 41 одинадцятого розділу книги пророка Даниїла.

«Декретом, що узаконює установу Папства всупереч Божому закону, наша нація повністю відступить від праведності. Коли Протестантизм простягне свою руку через прірву, щоб схопити руку Римської влади, коли він сягне через безодню, щоб потиснути руку Спіритизмові, коли під впливом цього потрійного союзу наша країна зречеться кожного принципу своєї Конституції як протестантського і республіканського правління та створить умови для поширення папських неправд і оман, тоді ми знатимемо, що настав час для дивовижної діяльності Сатани і що кінець близько». Свідчення, том 5, 451.

Під час недільного закону у Сполучених Штатах «настає час для чудесної діяльності Сатани». В Об'явленні, розділ тринадцятий, вірш одинадцятий, Сполучені Штати «говорять» як дракон, а потім у вірші тринадцятому, який просто описує, що відбувається, коли Сполучені Штати «говорять», приймаючи недільний закон, Сатана являється, щоб звести вогонь з неба.

Слуги Божі, з обличчями, осяяними і сяючими святим освяченням, поспішатимуть з місця на місце, щоб проголосувати вістку з неба. Тисячами голосів по всій землі лунатиме застереження. Чудеса звершуватимуться, хворі будуть зцілені, і знамення й чудеса супроводжуватимуть віруючих. Сатана також діє, творячи лживі чудеса, навіть зводячи вогонь з неба на очах у людей. Об'явлення 13:13. Так жителі землі будуть приведені до того, щоб визначитися. Велика боротьба, 611, 612.

Послання Фатіми були підтвержені чудом, про яке засвідчили атеїстичні урядові газети, що були присутні на цій події з наміром спростувати твердження, висунуті щодо того, що так звана Діва Марія відвідувала трьох дітей тринадцятого дня кожного місяця, починаючи з травня і аж до чуда 13 жовтня 1917 року. Кожне атеїстичне новинне видання, що перебувало у Фатімі під час чуда, підтвердило цю подію. Це було справжнє чудо (сатани).

Як зазначив у своїй книзі Малакі Мартін, Папа Іван Павло керувався своєю відданістю Марії з Фатіми. Таємне пророцтво Фатіми, яке не було розкрито до 2000 року, було, звісно, сатанинським пророцтвом, але в останні дні Ісус повторює перші дні. Найдавніша книга Біблії, перша книга, яку написав Мойсей, — це книга Йова, і в ній зазначено, що Йов представляє сто сорок чотири тисячі, бо всі пророцтва якнайповніше сповнюються в останні дні. Сатані в оповіді про Йова дозволено навести на нього смерть і руйнування, щоб випробувати Йова. Чудеса, які Сатані дозволено чинити в останні дні, — справжні чудеса.

Це сатанинські чудеса, але Бог дозволив Сатані здійснити свій кульмінаційний акт з тією самою метою, з якою він дозволив Сатані випробувати Йова.

Багато хто намагається пояснити духовні прояви, приписуючи їх цілковито шахрайству та спритності рук з боку медіума. Проте, хоча правда, що результати обману часто видавали за справжні прояви, були також виразні демонстрації надприродної сили. Таємниче постукування, з якого почався сучасний спиритизм, було не результатом людської хитрості чи підступності, а безпосереднім діянням злих ангелів, які таким чином ввели один із найуспішніших згубних для душі обманів. Багато хто потрапить у пастку через переконання, що спиритизм — лише людське ошуканство; коли їх поставлять віч-на-віч із проявами, які вони не зможуть не вважати надприродними, вони будуть обмануті й схилені прийняти їх як велику Божу силу.

"Ці люди не беруть до уваги свідчення Писання про чудеса, здійснювані Сатаною та його слугами. Саме за допомогою сатанинської сили чарівники фараона могли імітувати Божі діла. Павло свідчить, що перед Другим приходом Христа будуть подібні прояви сатанинської сили. Прихід Господа буде передувати «дією Сатани з усякою силою, знаменами й брехливими чудесами та з усякою оманною неправдою». 2 Солунян 2:9–10. А апостол Іван, описуючи чудотворну силу, що виявиться в останні дні, говорить: «Він чинить великі чудеса, так що навіть зводить вогонь з неба на землю на очах у людей, і обманює тих, що живуть на землі, тими чудесами, які він мав владу чинити». Об'явлення 13:13, 14. Тут передвіщено не просто ошуканства. Людей обманюють ті чудеса, які слуги Сатани мають владу чинити, а не ті, які вони лише удають." Велика боротьба, 553.

Послання Фатіми в книзі Малахі Мартіна подані як пророча структура католицизму останніх днів у зв'язку з внутрішньою боротьбою в Церкві, яку можна уявити як протистояння між добрим папою і поганим папою або між консервативним папою і ліберальним папою. Консервативний папа — і, за тлумаченням чуда у Мартіна, добрий папа — ґрунтує своє розуміння на Першому Ватиканському соборі, також відомому як Ватикан I, який відбувався з 8 грудня 1869 року до 20 липня 1870 року, скликаному папою Пієм IX і спрямованому передусім на визначення догми про непомильність Папи та розв'язання різних богословських і доктринальних питань, що тоді постали перед Католицькою Церквою. Другий Ватиканський собор, зазвичай відомий як Ватикан II, відбувся значно пізніше — з 11 жовтня 1962 року до 8 грудня 1965 року. Його скликав Папа Іван XXIII, а після смерті Івана XXIII його продовжив Папа Павло VI.

«Останні дні католицизму», як висловився Мартін, окреслюють боротьбу між непомильністю й приматом церкви Риму, як їх викладено у Ватикані I, та лібералізмом, який нині демонструє Франциск, воук-папа, і який представлено в документах Ватикану II. Мартін припускає, що в межах боротьби за ці два підходи до контролю над церквою починається третя світова війна, і Ісус повертається, сходить на землю, благословляє доброго папу й займає трон Католицької церкви.

У віршах тринадцятому — п'ятнадцятому одинадцятого розділу книги Даниїла історія, яка безпосередньо передує недільному закону шістнадцятого вірша, описує третю й останню битву проксі-воєн. Це битва, що настає після перемоги Путіна у віршах одинадцятому та дванадцятому, але посеред цих трьох віршів, чотирнадцятий вірш визначає, коли католицизм входить в історію останніх днів.

Згідно з Ісаєю, блудниця Риму забута під час символічного сімдесятирічного правління шостого царства біблійного пророцтва. Вперше папство було возведене на земний престол у 538 році, а віхою, що передувала цьому возведенню, був указ Юстиніана 533 року.

Історія, пов'язана з указом Юстиніана, засвідчує, що Юстиніан прагнув зміцнити свій контроль над своїм королівством, поклавши край релігійній суперечці, яка спричиняла смуту в королівстві. Та суперечка полягала в тому, чи є головою так званої християнської церкви церква в Константинополі на сході, чи церква в Римі на заході. У тринадцятому вірші останній президент Сполучених Штатів зіткнеться з суперечкою, яка змусить його піти шляхом Юстиніана і проголосити, що католицька церква є головою церков і виправником еретиків, щоб заручитися необхідною політичною підтримкою для зміцнення своєї влади.

Ми не повинні довіряти сатанинським пророцтвам Фатіми, але зобов'язані бачити те, що об'явлене в Слові Божому. На початку двадцятого століття обидва роги звіра з землі увійшли у своє третє покоління, що є поколінням компромісу. Республіканський ріг віддав свою фінансову систему світовим банкірам, які ведуть своє походження від дому Червоного Щита, Ротшильдів, і його таємничого зв'язку з ілюмінатами, масонством, таємними товариствами та орденом єзуїтів. Сестра Вайт прямо попереджає про ці організації. У той самий період Лаодикійський адвентизм, як протестантський ріг, віддав свої освітні та релігійні установи під управління світу.

Саме в цей період сучасний цар півдня починає свою історію з Російської революції, а сучасний цар півночі — з чуда у Фатімі. Як наголошує Малахі Мартін у своїй книзі, поза внутрішньою боротьбою між «добрим» і «поганим» папою, фатімські послання окреслили боротьбу католицизму проти атеїзму загалом, але ще конкретніше — проти російського атеїзму. Таємниця, відповідно до якої папа 1917 року мав діяти, містила (сатанинську) обіцянку, що якщо папа скличе конклав і посвятить Росію Діві Марії, то Другої світової війни не буде. Також у ній зазначалося, що якщо папа відмовиться, Росія повсюдно поширить свою філософію, і тоді буде ще одна світова війна.

Друга світова війна включала війну католицизму проти комунізму Росії. Представницькою армією католицизму в тій війні була нацистська Німеччина. Папство завжди використовує представницькі армії. У 1933 році Католицька церква через діяльність кардинала Пачеллі підписала з Адольфом Гітлером конкордат, який дозволив Гітлерові взяти контроль над Німеччиною, і, за власним свідченням Гітлера, саме цей договір (конкордат) дав йому змогу розв'язати єврейське питання. Нацисти були представницькою силою папства проти атеїстичної Росії у Другій світовій війні, а в другій битві представницьких воєн, що нині

звершується в Україні, це здійснюється іншою нацистською представницькою армією.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Через дві великі помилки — безсмертя душі та святість неділі — Сатана підкорить людей своїм обманам. Тоді як перша закладає основу спіритизму, друга формує узи симпатії з Римом. Протестанти Сполучених Штатів будуть першими, хто простягне руки через прірву, щоб потиснути руку спіритизму; вони простягнуть свої руки над безоднею, щоб потиснути руку римській владі; і під впливом цього потрійного союзу ця країна піде слідами Риму, попираючи права совісті.

Чим тісніше спіритизм наслідує номінальне християнство нашого часу, тим більшу силу має обманювати й заманювати в тенета. Сам Сатана «навертається», згідно із сучасним порядком речей. Він з'явиться в образі ангела світла. Через посередництво спіритизму творитимуться чудеса, хворі будуть зцілені, і буде здійснено багато незаперечних див. А оскільки духи сповідуватимуть віру в Біблію й виявлятимуть повагу до церковних установлень, їхня діяльність буде прийнята як прояв божественної сили.

Межа розмежування між тими, хто називає себе християнами, і безбожними тепер ледве помітна. Члени церкви люблять те, що любить світ, і готові приєднатися до них, а Сатана вирішує об'єднати їх в одне тіло й таким чином зміцнити свою справу, втягнувши всіх до лав спіритизму. Папісти, які хваляться чудами як певною ознакою істинної церкви, будуть легко обмануті цією чудотворною силою; а протестанти, відкинувши щит істини, також будуть зведені. Папісти, протестанти й люди світу цього однаково приймуть вигляд благочестя без сили й побачать у цьому союзі великий рух за навернення світу та настання давно очікуваного тисячоліття.

Через спіритизм Сатана постає як доброчинець людського роду, зціляючи хвороби людей і нібито пропонуючи нову, більш піднесену систему релігійної віри; але водночас він діє як руйнівник. Його спокуси ведуть безліч людей до загибелі. Непоміркованість скидає розум із престолу; за нею слідує потурання чуттєвості, чвари та кровопролиття. Сатана тішиться війною, бо вона розпалює найгірші пристрасті душі, а потім змітає у вічність своїх жертв, загрузлих у пороці та крові. Його мета — підбурювати народи до війни один проти одного, бо таким чином він може відвернути думки людей від справи підготовки, щоб устояти в день Божий.

Сатана діє також через стихії, щоб зібрати свій урожай непідготовлених душ. Він вивчив таємниці лабораторій природи і використовує всю свою силу, щоб керувати стихіями настільки, наскільки Бог дозволяє. Коли йому було дозволено вразити Йова, як швидко були зметені геть отари й череди, слуги, домівки, діти — одна біда за іншою, немов у мить. Саме Бог захищає Свої творіння і огорожує їх від влади губителя. Але християнський світ виявив зневагу до закону Єгови; і Господь зробить саме те, що Він заявив, що зробить — Він відніме Свої благословення від землі і забере Свою захисну опіку від тих, хто бунтує проти Його закону і навчає та примушує інших робити те саме. Сатана має владу над усіма, кого Бог не охороняє особливим чином. Він буде виявляти прихильність до одних і сприяти їхньому процвітанню, щоб просувати власні задуми, а

на інших наведе біди і змусить людей повірити, що це Бог їх уражає. Велика боротьба, 588, 589.